

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Septima est consideratio miraculose transmutationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶er. de passione dñi ¶e mira

pians morti ocllos lāngueſcētes depīmēſ
et declināſ caput per ſuſ matrē ocllosq; in
celū dirigēſ ut q̄ nō moriēdi oñderet q̄
mā ex obediēria pīis moriebat: cludēſ
yltimū verbū ſpī pīi 2mēdauit di. Paſ
in manū tuas. i. in pīatem tuā 2mēdo ſpi
ritū mē. Hoc fecit nō q̄ indigeret: b̄ ut
nos instrueret. In oī em̄ necessitate et maſ
xime in mortis articulo diuinū auxiliū deſ
bemus invocare et ſpī nōs ſibi cōmēda
re. Sic itaq; clamāſ dñs inchnato capite
tradidit ſpī: nō coactus ſed q̄n voluit.
Ubi Ch: y. Per hoc q̄ moriēs voce emiſ
ſit magnā: aptissime ſe veꝝ deū oñdit: q̄n
boies cū moriunt vir tenuē voce emittē
re pīt. Hilari⁹. Uel ſpī cū clamore maſ
gne voce emiſt doles nō ſe oia pīt apor
tare. Hec ille. Morandū aut q̄ cadē die
ſ. feria. vj. et eadē hora q̄ pīmus adā pech
cauit: ſcds expīrauit. Pīm⁹ em̄ post meſ
ridiē peccauit: q̄ mox ut peccauit audiuit
voce dñi deambulātis ad aurā post meri
diē. Et ſlī ſt post meridiē ſcds adā expīra
uit. ſlī. hora nona ab ortu ſolis clamādo v̄z
voce magna: et dīctū ē: Tu manū tuas et
Cētūrū aut vidēs q̄ ſic clamāſ expīraſ
ſer: videns etiā ſigna q̄ ſiebāt: de q̄bus diſ
cemus in articulo ſequenti: Dīxit: Uere fili⁹
dei erat iſte. Et ſlī q̄ erat cū centuriōe cuſ
ſtodiētes ielum vidētes ſtimuérūt valde
glificātes deū et dicētes: Uere hic hō iuſ
ſtus erat. Et ſlīt q̄ aderat ad ſpectacu
lum reuertebant peccūtēs pectora ſua: q̄
decepti fuerant a pīcipib⁹ et ſeniorib⁹. Enī
Chryſ. Cētūrū nō ſolū cōfessor fuit: ſed
etia ſirmatus in fide martyriū ſuſcepit.
Heg ille. Et nota q̄ cētūrū gentilis ſrite
batur chīm. Iudei po cognoscētes ſcri
pturā ſpī negabāt: ſic et nō ſiſplices lit
teras ignorates fidē tenēt: clerici v̄o ple
rūq; negāt. Nā v̄i lingua ſriteank: faciſ
tū mūlū negāt. Dīctū ſt ag ſe pībī ſar
cissimū q̄ dñs ielus in cruce prulit et quō
clamāſ in cruce expīrauit: Hec itaq; ſuſ
derāte anie deuote. Hec in corde gustate
q̄m p̄ uſtra ſalute facta ſūt hec oia. Hoc
igī ſentire in vobis q̄d er in chīo ielus.

Septima est ſideratio miraculoſ
loſe trānſmutationis: Ubi vīz ſuſ
derāda ſunt mirabilia q̄ facta ſunt
ſuſ morte dñi: Ubi ſunt pīcipe ſep̄e admi

ratiōes contemplande
¶rīma eſt admiratio denigratiue obſ
curationis.
¶ecūda eſt admiratio separatiue diſ
ptionis.
¶ertia eſt admiratio cōturbatiue cō
motionis.
¶quaſta eſt admiratio cōpunctiue ſciſ
tionis.
¶quinquā eſt admiratio declaratiue aſ
pertions.
¶exta eſt admiratio ſanctificatiue eſ
fuſionis.
¶Septima eſt admiratio honorificatiue inſtumulationis.

Prima eſt admiratō deſ
nigratiue obſcuratiōis: quia chīo exiſtē in
cruce ſol obſcuratus eſt et tenebre facte ſe
ſug vnuersaz terrā ab hora ſexta vſq; ad
horam nonā. Hierony. hoc dicit ſactu ſuſ
iſſe p̄etractiōez radioꝝ ſolis virtute diſ
uina. O:ge. aut: p̄ interpoſitiōez nuſiūz
denſaz. Sed in hoc magis credendū eſt
Dionyſio ariopagite q̄ dicit i effa ad poſ
licarpū: hoc fuſſe p̄ interpoſitione lune inſ
ſolem et terrā. Et ibidē dt: q̄ ip̄e hōc vidic
tūc exiſtē in egypto vbi eſt ſerentis aerz
q̄ rarifimē ibi ſiū nuſes et pluie: ppter
q̄d potuit ibi talia ppendere: Uideit igī:
ve dicit: luna ab oriēte aſcendente verius
meridiē ſuſponente ſe ſolit. Hiero. aut et
O:ge. nō loquuntur aſſerēdo: ſed q̄ ſic po
tuit fieri. Ubi illa eclipsis fuit multiplicē
miraculoſa. Cum ex parte ip̄is q̄ nō erat
tūc ip̄is ſuuenies ad rāle interpoſitione cuſ
eſſer luna q̄ndecima: ppter q̄d ſicut habeſ
in historia ſcholaſtica. Phī q̄ erat atbenis
nō potētes cām naturale tāl eclipsis inue
nire: ad hoc adducti ſunt ut dicerēt. Aut
deus nature patiſ: aut tota mūdi macrī
na diſſoluſ. Tū ex parte ip̄i ſune eclip
ſtantis: q̄ pīmo obſcurauit parē orientale
ſolis: et iter vltimō ab ea receſſit, nō ſic eſt
ſit in eclipiſi naturali. Tū ſūt q̄ ſiū mo
bilis ſub ſole p̄ tres horas. In naturali ſt
eclipiſi ſt inueſt mouet ſub ſole. Tū q̄ trāſ
acta eclipiſi luna rediſt ad orientē. Tū ex
parte loci: q̄ ſuit vnuersal ſup oēm terrā:
Iz alīq velint hoc intelligi: q̄ ſūt ſuper
vnuersam terrā iudee. Ubi ex dīctis dīſt

culosa trāsmutatiōe

Fo.XL

Six apparet q̄ fuit i egypto. Et in Oro
fū fuit come cū maximo terrgnoto. Euse
bius etia afferit q̄ tūc in bītūmia q̄ est in
asia fuit magn⁹ terremot⁹: et maior solis
obscuratio q̄ vñq̄ fuerit ita vt stelle vide
rent in celo. Sed q̄r facte sunt ille tene
bre; Rñdeo p̄cipue triplici rōne. **P**ri
est rō credēde dñatōis: ad oñdi vñz q̄ tē
patiebat s̄ns celo; p̄ cui⁹ iniuriā sol videret
nō poterat. nec dignū erat q̄ ad interfaciē
dū creatorē illis uq̄s nata celest⁹ iñvitaret.

Secunda est rō inducēde p̄passiois: vt vñ
natura insensib⁹ ch̄o p̄parties: corda lapi
dea ad ch̄i p̄passione emollioret. **T**er
tia est rō renēde instructōis: q̄r ḡ hoc no
tāf q̄ holes dñi oñm vanū ornari depo
nere. Eph.iiij. Iā nō ambulet sicut gen
tes q̄ ambulat in vanitate sensus sui.

Secūda est admiratio

Separati sue diuisiue diruptiōis: q̄r veluz
épli scissuz est i diruptū. Et hec diruptō
facta est ad vocē christi clamātiū in cruce.
Hoc velū vt d̄ L̄bryb. erat p̄ciosissimus
de purpu. & bysso: auro & serico p̄textu:
qđ in dieb⁹ celeberrimi suspendebat. Et
sciat d̄ Nico. de lyf. erat intra repli inter
serm et sermōto. H̄mō autē scissio sue
diruptio tria p̄cipaliū significabat.

Primo impletō p̄tar⁹ in morte xp̄i q̄
larebat in figuris veter⁹ testamenti
Secundo q̄ hoc onidebat q̄ iudeinō erāt di
gn̄ babere dignitatē sacerdotalem.
Tertio q̄ hoc inuius q̄ timor mal⁹ q̄ est
q̄i velū inter⁹ cordis impediēs p̄fessiōez
et detectione p̄coꝝ d̄ totaliter scindi.

Tertia est admiratio

turbatiue cōmotionis: q̄r terra mota est.

Et hoc p̄cipue p̄ter tria.

Primo in signū detestatiōis. s. peti iu
deoz q̄ p̄ter hoc erāt a sua terra abicien
diuta q̄ p̄ illūm terremot⁹ significabat q̄
terra nō poterat creatoris sui morte susti
nerenv̄ ali⁹ dei misericordia affusset: iā p̄ ter
ra se aquifiz & viuos eos isern⁹ deglutiſſz
Secundo in signū p̄passionis: vt i exēplo
creature (asenib⁹): inducā creature rō
nalis ad comp̄assionē mortis christi.
Tertio in signū p̄puncōis: vt vñz per
hoc vñderetur quo corda terrena tremet

re debet q̄ p̄punctionē & p̄tritionē ex p̄s
deratione dñice passiōis. Sed nota q̄ in
virtuoso terremotu corrūant alia edificia
et cāpanilia: Sic moralr: si corda terrega
bene et virtuof tremūt: cadūt supbie & su
persuī ornat⁹ in capitib⁹ et alijs.

Quarta ē admiratō cō
pūctiue scissiōis: q̄r petre scissae sunt: vñ de
Q̄osius: q̄ tūc saxa in motib⁹ scissa sunt.
Et vt dicunt Aliq̄ adhuc apparēt scissure et
deponūt ibi pegrini crucis suas. Hec scis
sio petrap̄ facta est in signū questionis ḡ
tilium: et in signū etiā q̄ corda nostra q̄n⁹
tūcung⁹ durax: op̄ati debet ch̄o mouentū
et scindī & compunctionez.

Quinta ē Admiratio des

claratiue apertiōis: quia monumēta aper
ta sunt ad declarādū q̄ christi resurrectiō
et alioꝝ cum eo resurgentū erat p̄pinq̄a
Et in signū resurrectiōis generalis q̄ ex
pectat futura. Et multa corpa sanctop̄ q̄
dormierāt surrexerūt: nō tūc quādo mo
numēta aperita sunt. s. hora mortis ch̄i:
sed cum ch̄io surrexerunt tanq̄ testes sue
resurrectionis. Unde subdit: Et exēutes
de monumēta post resurrectiōem eius. s.
ch̄i venerūt in lētām quietatē & apparuer
unt multis ad declaratiōne dñice resur
rectionis. Per hoc signaf & scientie feti
de que sunt peccator⁹ monumēta debent
in p̄fessione aperiri: & peccatrices ante q̄
in peccatis dormierāt q̄ penitentiā fūseta
ri. De q̄nq̄ p̄dītis dicit Hierony. Q̄is
natura ch̄isto moriēt p̄partitur: sol obse
ratur: velum templi dividit: terra mouet:
petre scinduntur: sepulcra aperiuntur: solus
miser homo nō p̄partitur: p̄ quo solo ch̄is
mortuit. Hec ille. Considera nūc o ñmī
christi sanguine redēpta quis et q̄ds est q̄
p̄ te pependit in cruce: cuius transitū celū
liger: terra plangit: petre descent: gelum
ostendit: et monumēta prestantur. O cor
humanū omni saco durius: si ad ranti re
memoratiōnē doloris nec terrore cōcure
ris: nec p̄passione scinderis. Amb̄olius.
O duriora saxis iudeorū pectora: iudex
ar ḡuit: credit mister: p̄dīt scel⁹ suū mor
te p̄dēnar: elem̄ta fugiūt: fra p̄cent: mo

ff 7

Berlio De passione domini

numenta reserantur: et tunc immobilis manu
ne iudeo per duricam orbe tota concusso.
Hec ille.

Sexta est admiratio sciti

ficiariue effusiois, vice sanguinis, et aqua de
latere Christi. Ad cuius considerationem non adiungit
urbis per euangelio quod iudei quoniam parastene
erat noblebant corpora in cruce remanere
in die sabbati ne sui festi solenitas fedare
tur et corporibus suspensis: vel hoc dicit theo
philus. Sic iudebanus in lege non occidere so
lem in hois supplicio vel quod noluerunt in die
festo tortores aut homicide censeri. Hec
ille. In hoc apparere exsecatois saturatas
qua putabatur festu fedari ex corporibus suspen
sis: nec iudebanus suas fedare possicas ex sua
sectione innocet. In hoc gerut typum eorum qui
reparat se male agere et honorabilem festi si
corporum suu remanent in cruce abstinente vlt
pnie. Adueniente enim festo splendidi et pin
guins epulans in hoc credidit deum et sanctos
honore regi quod virtus magna abusio est. Ro
gauerunt ergo iudei pilatus ut frangerent crui
ra crucifixorum ut sic cetsius morerentur de cru
ce tollerent. Generunt ergo milites et frengerunt
crura latronum. Ad iesum autem cum venissent
ut videbant eum tam mortuum non frengerunt eius
crura: ut impleret scriptura Propterea. Quia
non dominus minutis ex eo, sed agno paschali qui
christus designabat. Et iterum alia scriptura di
cit Sacha. Et debuit in quem transfigeretur.
In hoc datus intelligi quod fortitudine operi agni
consecratus iesu non est fracta per passionem.
Nam iudei credentes frangere christi doctrinam
nam per eum morte amplius eam corroborauerunt
tunc. In hoc apparent blasphemati iudei cru
deliores iurates namque caput: nunc deires
nunc per ventrem: et alijs diversis modis christi
sum demembrantes. In hoc militum lan
cea latet eius agnus in quo per tria nimis eorum
crudelitas quod nec mortuo parceret. O
cet vulnus. Unde latere christi non senserit quod
aia ei iam amplius in corde non erat sed iam
ad pres in limbo descendebat: ita tunc misericordia
guissime sensit cuius felicissimam animam lan
cea illa transfigerit. Tunc et impleta est prophe
tia Lucae. Tu ipius anima prostrabis gla
dius. Sic autem dicit Augustinus. In die iudicij
improperabit christus peccatoribus vulnus latere
omnes. Ecce miseri ostium vite quod per vos

agrum est: et intrare noluistis per afflictionem scilicet
et devotionem. Ex latere autem christi sic aperto
continuo exiuit sanguis et aqua: sanguis vice in
punctu nre redemptoris: et aqua in lauacrum nre re
gnatoris. Hoc est aqua de qua dicitur erat Ezechiel
prophet. quod ezechiel vidit aqua egrediens a la
tere dextera templi quod tanta quantity erat ut oia
vivificaret ad quod poterat attingere: et oea
aqua quam attingit per fidem et charitatem. Augustinus
Uigilatius vero euangelista vultus est ut non
diceret latus ei percutitus aut vulnerauit: sed
aperiuit ut illic secundum vitam ostium paderet
unde sacramenta ecclesie manauerunt sine quibus
ad vitam quae vita est non intraret. Idem. Omnes
mortui resuissent: quod isto sanguine
ne mundi: quod isto vulnera salutem: Hoc ille.
Hoc autem fuit multum mirabile quod sic exie
rit de domini latere sanguis et aqua: quod in hominem
mortuo sanguis est totum regenerat. Sed quod
quod diceret de sanguine: de aqua calumpnia
potest quod fuerit miraculosa quod fuit purissima
Chrysophilus. Potest quod calumpnia dicere quod ali
quod sanguis vitalis erat in corpore et quod sanguis
effluxit. Atque vero manus inexpugnabile si
gnum fuit: et in euangelista subiungitur et quod videt
dictum testimonium probavit. Chrysophilus. Non ab
aliis audiuntur sed ipse prius videt: et verum est testimoni
monium ei. Augustinus. Sic enim quod videt: cuius
credat testimonium quod non vidit. Hoc ille.
Secundum autem quod dicitur hysto. Hoc quod lancea
uit dominum longius vocabat: quia per senectute
caligatus habebat oculos et cum de sanguine
per lanceam defluente oculos terrisser: illu
minatus in chrysophilum credidit. Et secundum Isidorem
fuit martyris et episcopi cesarea capadocie ubi
moestica duplex vita. Hunc ac deuota aia
oculos tuos erige ut videas gloriam domini tuum
quod cruce pedet. Clauarum per tua salutem. In
intuere deuote et preceplare: vide bene totum illo
domini corporis dispositionem in cruce. De
bet berlio. Quis non rapiet ad spem et ipsius
terram fidetiam quod attendet in cruce christi cor
poris dispositionem. Vide caput inclinatum
ad osculum: brachia extensa ad amplectum ma
nus perforatas ad largiendum: latus aperi
tus ad diligendum: pedes affixos ad nobiscum
mane dicendum: totum corpus excusat ad se totum no
bis impendendum. Hoc ille. Sentite itaque o
deles populi et gustate domini iesu suavitatem: pro
babis aperit dulcedine et ex amoris sui fratre

De miraculosa trāsmis. Fo. CXLI

grantia nostrā ad se allicit tarditate. Hoc
igit semper in yobis sentite qd̄ ei in ch̄o ie
lume dēstāde ingratisdūnis reatu iuste
ab eo segeminti abyssum infernale in p/
petuum rehēcēti: nunq̄ inde liberādimusq;
ad grām eius redituri.

Septima est admiratō
bonorificatiue intumulatiōis. Hoc q̄pē
fuit admiratiōe dignū q̄ statum post mor
te taingominiosam habuit sepulturā tam
honorabile: de q̄ pdictū erat Es. xj. Erat
sepulcrū eius gloriosum. Sicut enī dīc d
Lyrā: qz passibilitatē et hūilitatē assūmū
psic ppter nrām redēptōe: Jō ipa sp̄les
ta in sua morte debuerūt talia cessare: et ea
q̄ seqbant qdāmō ad glām resurrectiōis
ptiere. Pr̄t̄ at honor et glāa sepulture xp̄i
p̄cipie ex parte triū. Pr̄mo ex pte sepelit
tiū. Ioseph et nicodemū q̄ erāt magni vi
ti et notabiles atq̄ potētes. Ioseph inq̄
dīct̄ ab arimathia ciuitate iudee: Et no
bilis et decurio. i. de ordine curie et officia
curiadministras: vt d̄r̄ Bed. Erat itaq;
vir mag. nobilitat̄: qz decurio. Vir ma
gne pr̄atis: qz diues. Vir magne fr̄tūs:
qz audacter accessit ad pilatū. Et erat vir
bon̄ et iust̄: discip̄ls iesu: occul̄t̄ tñ vñq̄
sc̄. ppter metū iudeoz̄. Remig. Arimathia
ipa ē et ramathia ciras helchaner samuel.
Iste aut̄ ioseph fm sceli statū magne fuit
dignitas: sed multo maioris meriti apud
deū fuisse laudat: siq̄deū iust̄ fuisse deleri
bitur. Decebat q̄pē eu talē existere q̄ cor
pus dñi sepeliret: q̄tū iusticiā meritor
dignus esset tali officio. Hec ille. Chrys.
Inspice hui⁹ viri fortitudinē. In mortis
enī pīclā se tradidit: inimicicias ad oēs
assūmēs ppter benivolentia ch̄i. Hec ille
Acodem⁹ at erat vir sapient̄ et legiup̄t̄:
discip̄ls etiā iesu: occul̄t̄ tñ: Hi ḡ duo li
cēta a pilato obreata: qz fm leges mūanas
corpa dānatōz̄ nō dnt sine licetia sepeliri:
venerit ad crucē. Et vt credit̄ genna fle
ctentes adorauerūt dñm: Erat aut̄ iuxta
cruce dñi mestissima m̄r̄ eius cū maria ma
gdalene: et maria iacobi: et m̄fe filioꝝ. Se
bedet: et ioāne euāgelista: ceterisq; multe
ribus q̄ secute fuerat iesum a galilea mi
nistrantes ei: vt Barthol̄ refert. Lū gio
seph et nicodem⁹ dñm adorassent: et bea/

tam virginē reuerēter salutassent: lachry
mātib⁹ oclis dixerūt ei: Glenim⁹ o mater
vt filii tuū t̄ magis nō s̄ deponam⁹ de
cruce: et honorifice recōdam⁹ in sepulcro.
O pietas qmēdabilis hoꝝ viroꝝ nobilis
O deuotio laude digna: videte virtutem
sanguis ch̄i fusi. P̄t̄ fuerat discipliꝝ och
culi: sed nūc manifesti: virtute sanguinis
ch̄i fusi roborati. Deposuerūt ḡ reuerē
ter corpus dñi de cruce: Quo deposito do
mina m̄r̄ suēcep̄ caput cū scapulis in gre
mio: Magdalena/pedes apud q̄s tantaz
grām inuenierat: q̄lī circūstant t̄ oēs ama
rissime plāgūt. Oz corp⁹ illō in hac depo
sitione dolorē nō senserit: in dulcissima vñ
go grauissimū sensit dolorē. O q̄ntis lab
ch̄ymis fluebat. Vaut aut̄ et ter sit crūe
ta eius vulnera. Deosculabat ea et faciez
eius sacratissimā aspiciebat: et de aspicie
do et flendo satari nō poterat. Virginis
q̄pē dolor narrari nō posset: oēs etiā affi
stences amarissime fispant ita vt vix q̄s q̄
eoꝝ loq̄ posset. Sc̄do apparer honor et
gloria sepulture ch̄i ex parte loci: qz cor
pus ch̄i accipitres portauerūt reuerēter
ad monumentū qd̄ distat a mōte caluas
rie passib⁹ qnāgīnḡta. Erat aut̄ illō monu
mentū in horto loco delectabili: Et p̄ hoc
signaret q̄ p̄ ei⁹ mōte et sepulturā libet
ramur a mōte quā incurrum⁹ ppter pec
catū ade in horto cōmissum. Erat etiam
monumentū illō nouū: ne post resurrecti
onē ceteris corpib⁹ remanētib⁹ surrexisse
altius fingereſ: vt ait Hiero. Et Augusti.
at: Sic ut in magis virginis vero nemo
ante illū: nemo post illū p̄ceptus est: ita in
hoc monumento nemo ante illū: nemo p̄
illum sepultus est. Et Theoph. Per hoc
q̄ nouū fuit sepulcrū: mystice dat intellig
q̄ p̄ ch̄i sepulcr̄ oēs innovant̄: mor
te et corruptionē destructa. Hec ille. Erat
tā monumentū illō sumptuosum excisū
in petra: nō de laterib⁹ vel deterraneo for
te dicereſ defossatū et corp⁹ ch̄i sublatuz
Aug⁹. Si sepulcrū ch̄i fuisse in terra: di
cere poterāt: Suffoderūt terrā et furat̄ se
eum. Et hiero. In monumēto exalo i pe
tra cōditus est ne si ex multis lapidib⁹ eſ
discatū fuisse: suffolis tumuli fundamē
tis oblat⁹ furto dicereſ. Hec ille. Sed tñ
iz in sepulcro sumptuoso et magnifico cōb

FF 3

De fructibus proueniētibus ex de-

dīū fuerit corpus dñi: attēde tñ q̄ in alio
no sepulcro. Et hęc sūm Aug⁹. qz p aliena
moiebat salutē. Hęc q̄ dicit Theophilus.
Attēde p nobis abundantia suscep̄e pau-
pertatis. Nāq̄ domū in vita nō habuit:
post morte p̄o in alieno sepulcro recondit.
Hęc ille. Tertio apparet honor et glā
sepulture ch̄ii ex parte modi: sepeliendi: qz
fuit corpus dñi aromatib⁹ p̄ditū q̄i lib⁹
centii myrrhe et aloes: sicut mos erat ius
dei sepelire: qz hec trute suarcent ver-
mes et diu seruant corpa ne putrefiant.
Etz hoc ex deuotioē fecerit nicodemus:
tñ nō indigebat corpus ch̄ii: qz corrūpi n̄
poterat. Ps. Non dabus sc̄m tuū videre
corruptionēz. Itē sepultus est in syndone
mūda. i. in panno līnco mundo qui signa-
bat mundiciā ch̄ii. Et aguolutu est sāxuz
magnum ad ostiū monumēti: ut sic appare-
ret oīmoda veritas sepulture sūc: t̄ ne de
facili posset discogiri et inde corpus ch̄ii
subtrahi. Vr dicit Hierony. In hac ch̄ii
sepultra docemur cūlter dñicū corporis in
nobis sepelire debem⁹: ipm sacramētū
recipiēdo. Deben⁹ em̄ involuer in syndo-
ne mūnda. i. conscientia pura: cum mixtura
myrrhe et aloes. i. cū seruēti deuotioē et a-
maritudo punctionis et penitēcie. In
horzo. i. in mentis amenitate et sinceritate
Esa. viiiij. Eris q̄i horzus irrigu⁹. Unde
ania deuota invitat ch̄im sponsum iuum.
Lantic. vlti. Veniat dilect⁹ me⁹ in horz-
um suū. In monumēto nouo. i. in corde
renchato p̄ grām. In monumēto in ch̄i la-
pideo. i. in corde stabili in fide deicū lapis
de adiulata ad ostiū monumēti. i. cū p̄o-
stofirmo virtuose viuēdi et cū charita-
ris soliditate. Auḡisti itaq̄o fidelis ania
qdolatora: q̄āxta: q̄āmara fuit mors do-
mini cui et salvatoris ch̄ii ieu. Hoc itaq̄o
cordaliter sentias in teip̄o: dñ oīq̄ tuo cōl-
partari. p̄ posse: et gratias ei agens lord⁹
deuotissimum diccas cū Bern. O bone ieu.
qdulcer cū hominib⁹ p̄uersatus es: q̄y
magna et abūdantissima eis largitus es:
qdura et aspera. p̄ eis passus es: dura ver-
ba: duriora verbera: durissima crucis tor-
menta. Hec Ber. O ch̄iani sentite in voi-
bis qđ et in ch̄io ieu. sentite in q̄ acerbis-
simā q̄ pro vobis sustinuit supplicia: senti-
te excellentissimā amoris sui dulcedinem

qua p̄ vobis sanguinē fudit: sentite q̄ sub-
lumi p̄recio redempti estis a domino. Sen-
tite inq̄ qm̄ vt dicit Paulus. i. Cor. vi.
Empti estis p̄recio magno et nō estis vestri.
Et sicut se totū supplicis p̄ vobis expōit
domini ieu: ita et vos totos in eius ob-
sequiū impendatis: et quas poteritis gra-
tias p̄ tanta redemptōe redēptori vefro
iugiter p̄suetū: innumerabile dolorum
eius multitudinē: atq̄ indicibilē acerbita-
tem in peccata gestantes memoria: et affe-
ctuoso animo. p̄ viribus sibi comparatē
q̄us in hoc mortalī euī fluxu illaz ab eo
gratiam obtinere valeatis: qua tandem ad
immaculatissimum celoz hereditatē nobis
per christi passionē et morte adq̄uisitam fel-
citer gūnire possitis gloriosissimam sue
maiestatis faciem in euīz contemplatur
Amen.

De fructibus proueniētibus ex deuota me-
dicatione passionis dominice. Sermo

Hoc sentite

b in vobis quod et in christo
ieu. Philipe. v. Sic ut dī
cit Paulus Ephes. v. Tradidit semetip̄z
christus pro nobis oblationē et hostiam
deo in odorem suavitatis Pro cui⁹ am-
pliori declaratioē notandū p̄m Thomā
in. iij. parte. q̄st. xlit. art. iij. q̄ oblatio sue
sacrificiū p̄rie dicit aliquid factū in hono-
rem dei ad eum placandum. Et ideo Au-
gusti. x. de ciuitat̄ p̄ei. dicit: Uerū sacrificiū
est omne opus quod agitur ut sancta
societate inheremus deo. relatum. s. ad
illum finem quo veraciter beati esse pos-
sumus. Sunt ergo passio christi verissimum
sacrificium deo acceptissimum: ut p̄pote et
maxima charitate. proueniens. Et cum q̄s
tuoz considererem in omni sacrificio: vt Au-
gustinus dicit in q̄rto de trinitate. s. cui of-
feratur: a quo offeratur: quid offeratur: p̄
quo offeratur. Ideip̄se qui vnuus verus
mediator per sacrificium pacis reconcili-
at nos deo vnum cum illa manēs cui of-
ferebat: vnum in se faciens pro quib⁹ offe-
rebat: vnuus ipse effiḡia qui offerebat et quod
offerebat. Hęc ille. Hoc est ergo verissi-
mū vnum sacrificium: legaliū sacrificiū